

jeg vil gerne notere som et fremskridt, at den amerikanske præsident for nylig sagde, at USA nu agtede at fremskynde irakernes overtagelse af magten, dannelsen af en regering, udfærdigelse og underskrivelse af en forfatning og gennemførelse af valg.

Jeg er helt enig med hr. Villy Søvndal, når han siger, at dette løfte er indenrigspolitisk motivet. Men det er jo just det opmuntrende, at der i USA's befolkning er et stigende pres for at se klare mål for indsatsen og se en hurtig overtagelse af ledelsen af landet af irakerne selv. Jeg synes, det er meget opmuntrende, at der er et så stort politisk pres på den amerikanske præsident, at han føler sig nødsaget til revidere den hidtidige strategi og nu går ind for en hurtig irakificering, som jeg tror man kalder det i den amerikanske debat, af styret i Irak.

Det Radikale Venstre kan altså støtte beslutningsforslaget, for vi føler, at Danmark er forpligtet til at følge op på FN's Sikkerhedsråds vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Måske er det egentlig en lidt frygtelig konklusion, man kan drage af hr. Niels Helveg Petersens tale.

Hr. Niels Helveg Petersen understreger, at USA har skiftet holdning og nu i øget omfang ønsker at overdrage magten til irakerne, fordi Bush er udsat for et politisk pres, men så må man jo spørge, hvorfor han er udsat for politisk pres? Jo, det er han, fordi et stadig stigende antal unge amerikanske mænd kommer hjem i ligposer, og betyder det ikke, at konklusionen må være, at det er det faktum, at der har været en væbnet modstand mod besættelsesmagten, som rent faktisk har ført til, at amerikanerne har udvist øget vilje til at overdrage tingene til irakerne? Hvis der ikke havde været den væbnede modstand, og hvis ikke amerikanske soldater var kommet hjem i ligposer, ville USA have fastholdt sine oprindelige planer, så der var meget lange udsigter til, at irakerne skulle have magten i deres eget land.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

En central del af hr. Niels Helveg Petersens analyse, som jeg i øvrigt er enig i, er – jeg skrev det hurtigt ned – at det går ikke fremad i Irak. Tværtimod er der stigende sikkerhedsmæssige

problemer, som jeg tror, hr. Niels Helveg Petersen udtrykte det.

Jeg vil spørge: Hvis den dominerende opfattelse i den irakiske befolkning er, at den ikke kan skimte noget perspektiv i det, der sker, og at den frygter, at amerikanerne har nogle motiver til at blive og tjene på den irakiske olie og sådan nogle ting, er det så det rigtige svar at forlænge militærets tilstedeværelse og sende flere soldater derned?

Man kunne også spørge modsat: Hvilke dele af bestemmelsesretten flyttes efter hr. Niels Helveg Petersens opfattelse over til irakerne og til FN med den nye resolution 1511? Hvad er det for et perspektiv for en politisk magtovertagelse, de ikke havde, før resolutionen blev vedtaget?

Kl. 10.05

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Til hr. Søndergaard: Der er to væsentlige faktorer bag det øgede pres på præsident Bush.

Om et lille års tid går valgkampen i USA ind i sin slutfase i USA, og hvis situationen til den tid er, som den er i dag, vil den amerikanske præsident være i meget store vanskeligheder. Jeg skønner, han er nødt til at sørge for, at situationen er anderledes midt på sommeren næste år, for at kunne være sikker på genvalg.

Jeg tror som sagt, der er to forhold, der spiller ind: dels tabet af amerikanske soldater bogstavelig talt hver dag, dels de meget store økonomiske ofre, som Amerika yder. Lovgivningen om at yde i alt 87 mia. dollar i bistand til Afghanistan og Irak, som for nylig blev gennemført, er noget, som de amerikanske skatteydere i allers højeste grad kan mærke, og det kan også mærkes på statsbudgettet, som altså galoperer af sted med et kæmpe, kæmpe underskud. Det er noget, der vækker opmærksomhed i USA, og begge dele spiller en afgørende rolle.

Når jeg tør sige så sikkert, at sikkerhedssituationen er ringere, er det ikke på grund af opinionsmålinger. Det er på grund af, at den amerikanske øverstbefalende dernede har rapporteret, at antallet af daglige angreb er fordoblet i de seneste uger, at tabene er blevet større, og at modstanden ser mere velorganiseret ud. På den anden side er der imidlertid sket fremskridt for den civile befolkning, der er en bedre forsyningssituation, og noget af det civile liv er begyndt at vende tilbage til normale tilstande.

Svaret er ikke kun, at vi bidrager med 500 mand endnu et halvt år. Svaret er selvfølgelig, at